

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font Diari de Girona *Plana* 41 *Data* 14 de novembre de 2007

EL CINQUÈ QUART

Josep Guardiola

Una mirada en el temps

Joaquim Vidal va presentar abans d'ahir al vespre, a Sant Gregori i acompanyat de la seva gent, el seu tercer, i de moment últim llibre, «Una mirada en el temps». En les més de dues-centes cinquanta pàgines que té la publicació, Vidal repassa els seus seixanta anys de vida. Ho fa recordant quan va deixar pagès, per anar a viure a poble; quan va començar a anar escola als sis anys; com ha viscut personalment el tema de la religió; la tornada esporàdica a Mabou, on havia

viscut els primers anys de la seva vida; l'arribada a l'Institut, que assenyala com un moment clau per ell; la primera feina; l'empresa Valvi; la seva carrera política des de la vessant d'Alcalde i Senador; la d'empresari consolidat; parla també dels seus amics i, evidentment, de bàsquet.

EN AQUEST ÚLTIM CAPITOL, Vidal no descobreix res que mínimament no es sapigues, però si hi ha unes reflexions personals molt interessants. Les hi he sentit fer moltes vegades en les converses que hem tingut sobre el tema, però veure-ho escrit fa la sen-

sació d'oficialitat. Vidal va estar quinze anys al davant del club i en el seu llibre resumeix any a any i època a època, allò que ell vivia en un món que al principi, ho diu ell mateix, li tocava molt de lluny. Si em permeten els recomanaré la lectura del llibre, encara que només sigui per aquest apartat de bàsquet, tot i que penso que és interessant en el seu contingut total. I els diré una cosa, em satisfà que Joaquim Vidal hagi inclòs aquesta part de la seva vida en el llibre que la resumeix i que hagi sortit precisament aquesta temporada, just quan fa vint anys que el CB Girona és a l'èlite.

Com a mínim tenim una referència de la primera part d'aquests vint anys, que pel que sembla passen absolutament desapercibuts per l'actual equip rector de l'entitat.

Ja sé que alguns defensen la teoria que fer-ne vint, és com fer-ne dinou o vint-i-un, però jo defenso la teoria, molt extesa, de celebrar números rodons, i més quan el que es vol és que el projecte segueixi creixent.

Sabem on som, i suposo que on volem anar, perquè sabem d'on venim. I venim d'allà on ens explica Vidal en el seu llibre, de la Primera B de **Voice Winters** i **Gig Simms**, del Palau dels degoters, del nou Valvi de Julbe, d'aquells play-off de permanència contra l'Argal i el Breogán, de la Korac de l'any 2000 i de l'època Casademont. Venim de tot això i no estaria malament fer-ne un dia un brindis abans no s'acabi aquesta vintena temporada a l'ACB.

Però que ningú entengui aquestes paraules com una

crítica, en absolut, simplement com un pensament en veu alta, no només meu, estic segur que de moltes persones, molts gironins, que durant aquests anys han anat, primer a Palau i després a Fontajau. I per cert, també voldria destacar la presència de **Josep Amat**, **Santi Sardà** i **Antonio Maceiras** a la presentació del llibre el passat dilluns. Un fet que els honora, saben qui és i que representa Vidal pel bàsquet gironí d'èlite.

I em permeto acabar amb un agosarada segona persona del singular. A tu, Joaquim, felicitats pels seixanta anys, per l'aniversari de noces, pels deu anys del nou Valvi, pel llibre, per la família que sempre tens tan present i, sobretot, per en Miquel. Tant petit i ja et té guanyat, com sou els avis !!!